

Tafelrede uit 1954

Sociëteit “De Eendracht”

Bewerkt door de redactie

Eind 1954 beleefde de gerespecteerde Lochemse Sociëteit “De Eendracht” haar 125-jarig jubileum. De toenmalige voorzitter, de heer Ph. R. Hugenholtz sprak tijdens de viering op 4 maart 1955 een fraaie tafelrede uit, waarvan het Land van Lochem hier de tekst afdruckt¹⁾.

Mijne Heren,
Het is me een eer en genoegen hier de, hopenlijk lange, rij van sprekers te mogen openen - en ik heb mij als taak gesteld voor U enige grepen te doen uit de 125-jarige geschiedenis van onze vereniging. Allereerst antwoord op de vraag van collega Both: “Wanneer, waar en door wie werd De Eendracht opgericht?”
Collega's kunnen moeilijke vragen stellen! Ondanks vlijtige naspeuringen was 't me 14 dagen geleden nog in 't geheel niet mogelijk hierop te antwoorden - nu, gelukkig wel.
De Sociëteit De Eendracht is opgericht te Lochem op 29 December 1829; de oprichters waren de Heren:

Hermanni	ten Sythof	Behrends	Staring
Engelen	Peerlkamp	B.H. Reerink	Volteler
Toosten	Nijman	J. Reerink	Harmsen
Muller	Spyker	Arendsen	Raedt

Wáár gebeurde dit? Laat ik U eerst beelden geven van Lochem in 1829:

Lochem had 1780 inwoners, 369 huizen, 380 gezinnen; van die 1780 inwoners waren 112 bedeeden! We hadden als voornaamste industrie 5 looierijen, waar echter in totaal slechts 25 arbeiders werk hadden. Merkwaardig is de waarde van de gulden in die tijd; om U een indruk te geven: onze Burgemeester verdiende f 300,—, 't hoofd van de school in Klein Dochteren kreeg jaarlijks van het Rijk f 70,—, van de gemeente f 20,— en verder van de gemeente een stuiver per week voor ieder schoolkind, tezamen ongeveer f 190,—. Veldwachters verdienden f 150,—. Wat de verbindingen van Lochem met de omgeving betreft: brievenaarder Dieperink bracht de post dagelijks naar Zutphen en haalde die daar op; waarschijnlijk te voet langs de oude weg Koedijk, achter Boekhorst, Velhorst naar Zutphen, want pas in 1841 werd de grindweg Lochem - Zutphen aangelegd.

Lochem was bijna geheel binnen de wallen gebouwd; er waren drie ophaalbruggen, bij iedere poort (Walpoort, Molenpoort en Smeepoort) één. Deze werden pas in 1842 afgebroken, wegens hoge reparatiekosten, en door vaste bruggen vervangen.

In het centrum aan de markt lag het gemeentehuis; er naast in het mooie, oude huis, dat er nog staat en waar voor de oorlog van 1940 de familie Vromen woonde, was het Spaarbankgebouw. De Spaarbank was er in 1819 opgericht. Daar naast liep de Spaarbanksteeg naar de Achterstraat. Daar, op de hoek van de Spaarbanksteeg en de Achterstraat, waar nu het pand is van Mejuffrouw ten Broeke, winkel en slijterij . . . dáár, mijne Heren, is 29 December 1829 de Sociëteit De Eendracht opgericht!

Daar woonde toen de weduwe Oudenampsen, geb. Hester Nijman, (geb. 14 nov. 1755) die er met haar zoon een logement exploiteerde. Wij huurden er een lokaal voor f 125,— 's jaars, waaronder begrepen vuur voor de kachel en warm water voor de pons! De zoon van de weduwe kreeg voor de bediening f 50,— per jaar, onder bepaling, dat hij moest zorgen iedere avond heet water te hebben voor de pons²⁾ en dat hij zich stiptelijk zou hebben te onthouden van roken tot 10 uur 's avonds. Bij ieder verzuim moest hij 50 cent betalen aan de thesaurier³⁾.

In de oprichtingsvergadering is, na zeer nauwkeurige examinatie van het voorgestelde reglement, "hetzelve door de present zijnde leden goedgekeurd en door hun onderteekening bekrachtigd". Tot eerste "directeuren" der Sociëteit werden benoemd:

L.G. Behrends, president
J. Reerink, thesaurier
B. Arendsen Raedt, secretaris.

Het begin was goed: 29 Dec. '29 opgericht bleek reeds 6 Februari 1830 "bij ondervinding", dat de Sociëteit te klein was en werd besloten "tot vergrooting derzelve"; tevens kregen we permissie van de Wed. Oudenampsen in haar tuin een kegelbaan aan te leggen.

De talrijke vergaderingen moesten door alle leden worden bijgewoond; wie er niet was en geen geldige reden van verhindering aan het Bestuur had opgegeven moest boete betalen, n.l. 50 cent, te betalen aan de kastelein!

Telkens lezen we: "En steeds hebben de presente leden begrepen ter handhaving der wetten van de Sociëteit de hiertoe niet op tijd gecompareerd zijnde leden te verzoeken om, ingevolge het bepaalde in art. 3 van het geresolveerde in de Algemeene vergadering van 18 Februari '31, aan de kastelein dezer Sociëteit, wegens non-comparatie, te voldoen de somma van 50 cent."

Het beheer der financiën bleek ook de eerste jaren een moeilijke taak. In de eerste jaarvergadering blijkt bij het nauwkeurig examineren van de financiële staat, dat deze onvolledig is en er zich verschillende abuzen voordeden, zodat dit punt werd aangehouden tot het volgend jaar; maar daar er toen weer duisterheden

bleken te bestaan werd ter assistentie van den "Heer Thesaurier" een financiële commissie benoemd, een instelling, die tot 1910 bleef.

In December 1839 komen er veranderingen, er werd besloten de Wed. Oudenampsen de huur op te zeggen, "uit hoofde van aanmerkingen zoowel op de bediening, als 't op orde houden der localiteiten", hetgeen geen wonder mag heeten: de Wed. Oudenampsen was van 1755, dus 85 jaar oud!

Maar wat nu? In de vergadering van Dec. 1839 is er een missive van een zekere A. Weekenstroo, die een logement houdt buiten de Smeepoort op weg naar de nieuwe begraafplaats ("die zoo schoon gebouwd is tegen de Paaschberg"), waarschijnlijk gelegen op de plek, waar nu, náást de garage Weekenstroo 't Kledingmagazijn van de Heer Eertink is gevestigd; en deze A. Weekenstroo is bereid een tweede verdieping op zijn huis te bouwen met een localiteit van 44 voet bij 21 voet, met 8 ramen met uitzicht op de gehele zo schilderachtige omgeving van Lochem. Buiten de vaste Sociëteitsuren zullen de leden der Sociëteit met dames het lokaal mogen bezoeken; maar ook Weekenstroo zal het lokaal in die tussentijden mogen verhuren aan "fatsoenlijke gezelschappen" van buiten Lochem. Weekenstroo zal ook zorgen voor een geschikte en tevens bekwame teller bij het biljart. De contributie zal f 5,— bedragen, de entrée f 2,50 en er zal kaartgeld betaald moeten worden, 's zomers 5 en 's winters 10 cent.

Dit contract werd door beide partijen aanvaard en is nog bewaard, maar het is nimmer nagekomen, want er komt een voorstel om voor eigen rekening te bouwen; men heeft al geïnformeerd en timmerman Reerink is bereid voor f 3700,— te bouwen en Biljardt zelfs voor f 2650,—. Maar waar?

Er zijn blijkbaar drie geschikte plaatsen daarvoor in Lochem:

- 1de op grond van Haselberg aan de Wal tussen Smeepoort en Blauwe toren,
- 2de in de hof van Vorkink tussen Molenpoort en Hoogestraatje,
- 3de in een deel van de hof van timmerman Lenderink aan de Leeuwkeshoek, ook wel Leukeshoek genaamd.

Deze derde plaats wordt gekozen. Waar is die Leukeshoek? Een doodlopend weggetje van de Smeestraat tot de plaats, waar nu het Volkshuis staat, dat dood loopt in de tuinderijen, die aan de Wal grenzen. Het terrein wordt voor f 400,— gekocht en Biljardt zal er voor f 3145,— een lokaal op timmeren. Maar nu het geld! Een aanbod van de Spaarbank: voorschot twee derde van de bouwkosten met 5 % rente onder hypotheccair verband en borgstelling van de leden, wordt verworpen; onder de leden zelf wordt een lening geplaatst van f 3600,— à 5%. Dit alles wordt aangenomen met 17 tegen 3 stemmen. De 3 tegenstemmers krijgen geen inzage van de financiële resultaten van de Sociëteit en moeten verhoogde contributie betalen!

5 December 1840 wordt de nieuwe Sociëteit ingewijd; zij is in eigen beheer. Er is een kastelein Haselberg,

die buiten vrij inwonen en verwarming een jaarwedde krijgt van f 60,— en een jaarlijkse gratificatie. Er zijn 3 directeuren: Hermanni voorzitter, Volteler thesaurier en Helder secretaris, voorts de financiële commissie: H.H. Coops, Marin en Spyker, alsmede een commissie van wijnproevers: H.H. Reerink, Söllner en Wolff. Deze laatste commissie stelt voor 2 maal per jaar wijn te proeven op kosten van de Sociëteit, maar de vergadering beslist anders: 1 maal per jaar en dan op eigen kosten!

Er zijn Sociëteitsdagen op Dinsdag, Donderdag en Zaterdag; op Zon- en feestdagen is de Sociëteit van 12 uur 's middags af open, alle overige dagen wanneer de kastelein een uur van tevoren wordt gewaarschuwd en 's winters bovendien tegen betaling van 1 gulden voor het vuur.

Nieuwe leden worden aangenomen na ballotage, hetgeen geschiedt met witte en bruine bonen; klopt het aantal stemmen niet, dan wordt het aantal met witte bonen aangevuld; de bruine zijn n.l. de kwade! Aan predikanten wordt het honorair lidmaatschap aangeboden; officieren van het garnizoen worden zonder ballotage aangenomen.

Er worden gewichtige besluiten genomen: zo in 1855 het verbod van fluiten op de Sociëteit en al eerder is er met nadruk opgewezen, dat het languit liggen op het biljart verboden is; doet men dat toch, dan zijn 25 ct verschuldigd, te betalen aan de kastelein. Het biljarten is een belangrijk ding op de Sociëteit, hierin werden wedstrijden gehouden met schone prijzen.

In '57 wordt een vaste "markeur" voor het biljart benoemd; de functionaris zal van 3 uur 's middags tot sluiting aanwezig zijn, voor f 1,— per week.

Een belangrijk punt op de jaarvergaderingen is steeds de verzorging van de leestafel. Er liggen steeds ongeveer 8 kranten, echter ieder jaar ten dele andere. Gelezen worden: Handelsblad, Rotterdamsche Courant, Kamperblad, Zwolsche Courant, Overijsselsche Courant; later Kladderadatsch en Independance, na 1877 het weekblad voor Lochem en omstreken en na 1882 de Lochemsche Courant (voor 50 cent per kwartaal). Aardig is het abonnement 15 gulden 's jaars voor telegrafische berichten van belangrijke gebeurtenissen in binnen- en buitenland in 1868. Sinds 1852 is er n.l. mogelijkheid tot telegraferen en 't is dan een onrustige tijd in Europa (Duitschland - Oostenrijk, Duitschland - Frankrijk).

De leden zijn zeer gesteld op de kranten, 't geen blijkt uit het feit, dat herhaaldelijk permissie wordt gevraagd b.v. wegens ziekte of "verslechtering van het gezicht" de kranten thuis te mogen lezen; dit wordt altijd toegestaan onder voorwaarde, dat zij 's morgens 10 uur weer op de Sociëteit terug bezorgd moeten zijn.

Verder worden vele aankopen en verbeteringen gemeld: in 1840 wordt een crediet verstrekt door de Algemene Vergadering om grind te werpen op het weggetje over de Wal van de Sociëteit tot de Smeeport; als in 1849 de heer Lichterink naast de Sociëteit op de Wal gaat bouwen, wordt een hoge scheidsmuur opgericht; later komt aan de andere zijde van ons ter-

rein een hoge muur om het uitzicht op het vervuilde erf van Weiler aan 't gezicht te onttrekken. Als kastelein Haselberg vermeerdering van het gezin verwacht, wordt een bovenverdieping op de kasteleinswoning gebouwd. Ook wordt er tweemaal grond gekocht van Baron van Nagell van Ampsen, eerst in 1852 oostelijk van de Sociëteit om een kegelbaan te bouwen en in 1864 weer, voor f 800,— om een nieuwe kegelbaan te bouwen; tevens wordt dan een waranda aan de Sociëteit gebouwd met een ingang, waardoor men met de rijtuigen gemakkelijk vóór kan rijden en bij regen er uit kan stappen en binnen komen zonder nat te worden. Voorts komt er een muziektent, waar des Zondags muziek gemaakt wordt door de plaatselijke muziekgezelschappen.

In 1865 wordt het 25-jarig bestaan van het Sociëteitsgebouw gevierd; er is een crediet toegestaan van f 100,— voor de muziek; aan de leden wordt een souper aangeboden, waarvoor crediet van 75 ct. per couvert. Mei 1868 wordt besloten de Sociëteit te vergroten door de bouw van een feestzaal, waarvoor vooral de Heer Bello zeer ijvert en waarvoor f 5500,— wordt geleend. Deze feestzaal wordt 16 Aug. 1869 ingewijd en is bestemd voor uitvoeringen op muziek- en toneelgebied. Voordien stond de Sociëteit haar lokaal veelal af aan verenigingen, die dit wensten, zoals plaatselijke toneel- en muziekgezelschappen en ook geregeld aan de jonge heren van de kostschool van de Heer de Planque.

In 1880 wordt het 50-jarig bestaan van de Sociëteit gevierd (crediet f 200,—).

21 Januari '80 is er een concert van de Beihmische Bergcapelle met bal na; 23 Januari zijn er biljart- wedstrijden met flinke prijzen, waarna gemeenschappelijk samenzijn o.a. tot het eten van "beafstik".

Dit is een tijdsperiode van opgewekt Sociëteitsleven en het gebouw ziet er fris en verzorgd uit.

Hoort maar eens wat Hartman schreef in 1889: "Aan de Wal tussen de Molen- en de Smeebruggen ligt de Sociëteit De Eendracht. Hare uitwendige nette bouworde, haar inwendige ruimte en bovenal de bijgelegen tuin met kegelbaan, nodigen vriendelijk tot entre. Wij willen hier een ogenblik uitrusten en in de tent of onder de waranda een kijkje nemen over de bebouwde akkers en golvende korenvelden, op den groenen Paaschberg met haar geboomte en laag kreupelhout. Het is een der schoonste gezichten, die de stad oplevert en gaarne wijlen de leden der Sociëteit hier meermalen om den blik op dat natuurschoon te slaan".

We zijn zo aan de eeuwwisseling gekomen en de eerste jaren der 20ste eeuw. De financiële toestand is niet rooskleurig, er is langzamerhand veel geld geleend en lang niet alles is afbetaald! Dit blijkt uit allerlei: de vloer in de Sociëteit is slecht en onbetrouwbaar, er is een voorstel deze te vernieuwen, maar als één der leden opmerkt, dat er nu en dan nog leden te paard in de Sociëteit komen en er dan niet doorzakken en bovendien het zwaarste lid, de Heer Bienema, zegt:

“het nog wel te vertrouwen”, wordt met het oog op de financiën van vernieuwing afgezien.

Ook het voorstel tot het aanbrengen van gasverlichting en het aanbrengen van elektrische schellen van kegelbaan en leestafel naar ‘t buffet wordt, wegens hoge kosten, afgestemd. Wel krijgen we in 1904 een telefoon!

Maar het voorstel het 75-jarig bestaan der Sociëteit te vieren, in 1905, wordt met 9 tegen 3 stemmen verworpen! Maar 3 leden vóór feestviering en maar 12 leden ter vergadering

Dan komen nieuwe zorgen: in Juli 1908 komt er een rapport binnen van de gemeenteopzichter Olthoff, waarin vermeld staat, dat dak en zoldering van de concertzaal en van de woning van de kastelein op instorten staan. De zaal wordt dan direct gesloten, maar later blijken er noodvoorzieningen te kunnen worden getroffen, waardoor het winterprogramma van de Garantenvereniging nog kan doorgaan, tot grote opluchting van de voorzitter, de Heer Nieuwenhuis. Maar het noodlot beslist anders! Kerstmis 1908 ontstaat brand in de feestzaal en in de woning van de kastelein. De Lochemse brandweer onder aanvoering van de Heer M. Th. Bello weert zich; de spuitgasten doen wat zij kunnen; er zijn pompers, die het water met een grote slang uit de gracht oppompen, anderen pompen dat water dan weer verder naar de brandslangen; trachten dat tenminste te doen, want ondanks alle pompen, komt er geen water! Dan ontdekt de Heer Bello (zoon van de propagandist van de feestzaal), dat de zuigslang in het gras ligt, in plaats van in het grachtwater!

Als de brand per slot toch geblust is, blijken toneelzaal en woning van de kastelein gedeeltelijk verwoest. Wat nu? Er is geen geld, alleen nog f 12.000,— uitstaande schuld....

Opmerkelijk is de snelle reactie: bij een groep Lochemers komt het plan op een nieuwe, grote Schouwburg te bouwen, met annex 2 Sociëteitszalen. Wie waren die heren? De H.H. Mr. de Crane, Franken, Nieuwenhuis, N. Scheen, Posthuma, Gorter en Henseler. Deze combinatie is bereid gelden op te nemen, een obligatielening, de Sociëteit De Eendracht en haar gronden te kopen, er een Schouwburg te bouwen, met ook een zaal voor de andere Sociëteit De Harmonie. Zoals U weet, was de Sociëteit De Harmonie of z.g. burgersociëteit sinds 1878 aan de Tramstraat gevestigd, tegenover de Pastorie, aan de ingang van het tegenwoordige Tuindorp, met eveneens een feestzaal er aan verbonden; maar deze Sociëteit heeft ten dien tijde ook met financiële moeilijkheden te kampen. Een snelle reactie dus op de ramp, maar ook De Eendracht reageert snel: reeds op 28 December 1908 besluit onze Sociëteit, in vergadering bijeen onder voorzitterschap van de Heer Meyer Drees, met 22 tegen 1 stem in principe op het voorstel in te gaan. 28 Januari 1909 besluit De Harmonie haar Sociëteit te verkopen en 22 Februari 1909 nam De Eendracht het voorstel aan om ook haar bezittingen voor f 10.700,— te verkopen (12.000,— schuld, verminderd

met brandverzekeringspremie).

Dit is een zeer belangrijke beslissing: voorheen de Sociëteit trotse eigenaar van haar gebouw, met eigen exploitatie en beheer over de feestzaal, hoewel zwaar gebukt onder financiële lasten - en nu slechts huurder van een localiteit! De financiële commissie van 1830 wordt afgeschaft, de naam: “directeuren der Sociëteit” veranderd in “Bestuur”.

In Juni 1909 zet de Heer Franken, als voorzitter van de groep obligatiehouders, in een vergadering uiteen, hoe de exploitatie zal geschieden: er zal een commissie komen van 7 leden, 2 leden aangewezen door de obligatiehouders, 2 door De Eendracht en 2 door De Harmonie; deze 6 leden kiezen een 7de. Er moet f 34.000.— worden geleend; er wordt gebouwd door de firma Veenbos en Geerings te Hengelo (0v), onder architectuur van de Heer Hellendoorn, voor f 19.500.—. Reeds 15 Januari 1910 wordt het nieuwe complex in gebruik genomen. Wij betaalden eerst f 300.—, later f 400.—huur, onze contributie is f 17.50. Onze eerste vertegenwoordigers in de commissie zijn de Heren Romswinkel en Fruithoff; de laatste is spoedig vervangen door de Heer Bello.

In 1910 treedt voorzitter Meyer Drees af, opgevolgd door de Heer Reerink; van 1913 - 1920 voorzitter van der Horst Bruyn, na 1920 van de Garde. Tijdens zijn voorzitterschap wordt in 1930 het 100 jarig bestaan van de Sociëteit luisterrijk gevierd, met een feestdiner, zoals velen onder U zich nog zullen herinneren.

30 October 1937 komt een belangrijke verandering tot stand: opgericht worden de Verenigde Sociëteiten met als deelnemers De Eendracht en De Harmonie, samen met één vergunning; de andere vergunning komt aan de exploitatie van het Schouwburg-complex.

Dan komt in 1940 de oorlog, waarin Sociëteitslocalen en kelders misbruikt worden en waarbij velen, voor ons belangrijke zaken, als archiefstukken, ledenlijsten, voorzittershamer, e.d. wegraken. De Commissaris voor niet-commerciële verenigingen neemt bezit van het gebouw en verkoopt dit voor f 20.000.— aan de gemeente; dank zij een hypothecaire schuld van f 16.000.— krijgt de knaap maar f 4000.— in handen. Na de oorlog krijgt de Schouwburgcommissie het complex, na minnelijke schikking met de gemeente, weer in handen - onder bepaalde voorwaarden - nadat de gemeente het pand heeft hersteld en verbouwd, waarbij echter het lokaal van De Harmonie voor andere doeleinden wordt bestemd en in de z.g. Congreszaal opgaat.

11 October 1945 wordt in het gewezen lokaal van De Harmonie weer de eerste naoorlogse vergadering van De Eendracht gehouden; aanwezig 10 leden; als voorzitter wordt gekozen de Heer Van Gyn. Sindsdien is het Sociëteitslokaal van De Eendracht zowel in gebruik bij De Eendracht als bij de Harmonie.

De geschiedenis nadien is U allen bekend en dus kan ik mijn overzicht hier beëindigen. Laat ik eindigen met de wens, dat de geschiedenis van onze Sociëteit zich nog jaren lang zal voortzetten en dat het bij volgende hoogtijdagen zullen blijken goede jaren te

zijn geweest.

Leve onze Sociëteit De Eendracht!
Leve onze Leden!

ONS OUDE SOCIËTEITJE

1830 (Wijze; "La Petite Diligence") (14. Fontenoy)

Honderdvijfentwintig jaar geleê,
Naar de documenten ons berichten,
Kwam 't notabele Lochem op 't idee
'n Eigen Heerensociëteit te stichten.
Eendrachtig bracht men 't geld bijeen
En samen zongen d'Eendracht-leên
Bij 't leggen van den eersten steen
Leve onze Willem Eén!

In hun nieuwe sociëteitje
Speelden zij hun whist-partijtje,
Bij een glaasje fladderak⁴)
En een prise snuiftabak.
Maar toen Brussel revolteerde
En de straat barricadeerde
Leefden allen heftig mee
Met van Speyk en met Chassé.

Doch het Rijk, tot zijn spijt,
Raakte 't Belgenland kwijt;
-En toch was het niet eens een kolonie ! -
Maar men bleef uiteraard
Om zijn Koning geschaard,
En de eendracht bleef bewaard.

Zo beleefde 't sociëteitje
Al terstond een roerig tijdje,
Maar ook zonder vred' op aard'
Bleef zijn eendracht toch bewaard.

1930

Toen de sociëteit een eeuw bestond,
Was, naar d' oudste leden ons verklaren,
't Uur gekomen dat men 't nodig vond
Zich ter viering om den disch te scharen.
De leuze dezer achtb're liên,
Als konden zij de toekomst zien,
Was: Weg met Mussert en Berlin,
Leve onze Willemien!

In hun oude sociëteitje
Speelden zij hun bridge-partijtje;
Bij een glaasje viex cognac
De Havannah nooit ontbrak.
Burgemeester, Secretaris,
Dokter, Fabrikant, Notaris,
Allen leefden heftig mee
Met Colyn contra N.S.B.

Toen de moffenknecht Duys
En zijn Nazi-gespuis
Lochem met zijn bacil kwam besmetten,

Bleef de Soos onvervaard,
Schoon verjaagd van haar haard,
En de eendracht bleef bewaard.

Zo werd toen het sociëteitje
Een precieus antiquiteitje,
't Geen slechts hierdoor wordt verklaard,
Dat steeds d' eendracht bleef bewaard.

1955

Thans na honderdvijfentwintig jaar
Werd eenstemmig 't wijs besluit genomen
Om naar oude zede met elkaar
Wederom ter viering saam te komen.
Wanneer wij 't heden gadeslaan
Na 't geen ons d' oorlog deed doorstaan,
Welnu, dan denken wij spontaan:
Leve onze Juliaan!

In ons oude sociëteitje
Spelen wij ons bridge-partijtje,
Bij een glaasje oude klaar'
Een een Karel I - sigaar.
Ondanks eigen prijs-contrôle
Moet G' oe glaoske stief betaole',
Maar dat baart Uw beurs geen smart
Want Uw gulden is weerd "hard".

Ook het bridge wordt perfect,
- Al is 't bod soms defect -
Daarom eiste men "partner-selectie",
Maar de Soos bleek bedaard
Voor geen Naeff zelfs vervaard,
En de eendracht bleef bewaard.

Zo beleev' nog 't sociëteitje
Menig lustrum-eetpartijtje,
Want ons Lochem is het waard
Dat zijn "EENDRACHT" blijv' bewaard!

Aan de Sociëteit "DE EENDRACHT" ter gelegen-
heid van haar 125- jarig Jubileum.

Mr. F. G. Vogler Lochem, 4 Maart 1955

Noten

- 1) Op de tekst, afkomstig uit een herdruk van de tafelrede uit 1970 (het jaar waarin "De Eendracht" het 140-jarig jubileum vierde, werden we geattendeerd door de heer Jansen.
- 2) Een soort punch.
- 3) Penningmeester.
- 4) Fladderak is een jeneverachtig drankje, dat wordt gemaakt met onder andere citroen, kaneel, anijs en kruidnagel.